

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням відкритого акціонерного товариства „Запоріжжяобленерго“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 5.1, підпункту 5.2.1 пункту 5.2 статті 5 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ у системному зв'язку з положеннями пунктів 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 5.7, 5.11 статті 5 цього закону, статей 19, 67 Конституції України

м. К и ї в
9 вересня 2010 року
№ 53-у/2010

Справа № 2-49/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Стецюка Петра Богдановича – доповідача,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням відкритого акціонерного товариства „Запоріжжяобленерго“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 5.1, підпункту 5.2.1 пункту 5.2 статті 5 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 28 грудня 1994 року № 334/94–ВР (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 4, ст. 28; 1997 р., № 27, ст. 181) з наступними змінами у системному зв'язку з положеннями пунктів 5.3, 5.4, 5.5,

5.6, 5.7, 5.11 статті 5 цього закону, статей 19, 67 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Стецюка П.Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – відкрите акціонерне товариство „Запоріжжяобленерго“ (далі – Товариство) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положень пункту 5.1, підпункту 5.2.1 пункту 5.2 статті 5 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ (далі – Закон) у системному зв'язку з положеннями пунктів 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 5.7, 5.11 статті 5 Закону, статей 19, 67 Конституції України.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Закону, на думку автора клопотання, зумовлена їх неоднозначним застосуванням судами загальної юрисдикції, іншими органами державної влади, що може призвести до порушення права власності на кошти та майно Товариства, гарантованого статтею 41 Конституції України, а також конституційних прав і свобод його працівників, передбачених статтею 43 Конституції України, у зв'язку із застосуванням податковим органом рішень у вигляді донарахувань податкових зобов'язань через неправильне включення платником податків до складу валових витрат вартості витрат електричної енергії.

Суб'єкт права на конституційне звернення зазначає, що податковий орган, який здійснює контроль за правильністю сплати Товариством податків та зборів, за наслідками більшості перевірок складає акти, де фіксує як порушення включення Товариством до валових витрат вартості придбаної у державного підприємства „Енергоринок“ електричної енергії виходячи з того, що до валових витрат мають включатися лише витрати на товар, придбаний для здійснення господарської діяльності, визначення якої наведено у пункті 1.32 статті 1 Закону. Податкові органи стверджують, що понаднормативні витрати не можуть вважатися спрямованими на здійснення господарської діяльності, тому вони не повинні включатися до складу валових витрат. Відповідно платником податків порушуються положення підпункту 5.2.1 пункту 5.2 статті 5 Закону.

На підставі викладених аргументів Товариство звертається до Конституційного Суду України з клопотанням дати відповідь на питання:

– чи підлягають включенню до складу валових витрат платника податків у повному обсязі витрати на придбання електричної енергії з урахуванням її обсягу, який припадає на технологічні витрати, враховуючи, що купується така електрична енергія суб'єктом господарювання для здійснення ліцензійної діяльності з постачання та передачі електричної енергії місцевими (локальними) електричними мережами;

– чи підлягає виключенню зі складу валових витрат платника податків вартість електроенергії, яка припадає на технологічні витрати електричної енергії при її транспортуванні електричними мережами та роздрібній поставці (відпуску) безпосередньо споживачам (юридичним та фізичним особам), враховуючи, що витрати електричної енергії не передбачені в пунктах 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 5.7 статті 5 Закону як витрати, включення яких обмежене.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 14 липня 2010 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); у конституційному зверненні зазначається обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні цих положень (стаття 42).

Автор клопотання не навів обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Закону в частині включення до складу валових витрат платника податків витрат на придбання електричної енергії та виключення зі складу таких витрат вартості електроенергії, яка припадає на її технологічні витрати при транспортуванні електричними мережами та роздрібній поставці.

Отже, конституційне звернення не відповідає пункту 4 частини другої статті 42 Закону України „Про Конституційний Суд України“, тому є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням відкритого акціонерного товариства „Запоріжжяобленерго“ щодо офіційного тлумачення положень пункту 5.1, підпункту 5.2.1 пункту 5.2 статті 5 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств“ від 28 грудня 1994 року № 334/94-ВР з наступними змінами у системному зв'язку з положеннями пунктів 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 5.7, 5.11 статті 5 цього закону, статей 19, 67 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ